

ივერიის

გაზეთი ღირს				
თვე	მან.	კ.	ლ.	მან.
12	10	6	6	—
11	9	60	5	5
10	8	75	4	4
9	8	—	3	3
8	7	25	2	2
7	6	50	1	1

ცალკე ნომერი ერთი შაურ.

გაზეთის დასავალი და ყველა განცხადება დასავალი უნდა მიმართოს: თბილისი რედაქციას, ანალო-პეტროლის ქუჩაზე, კაპიტალი № 9, ბ. ხიდვეცილის საცალოდ, ს. დლოვის პრესსტეკი, ცენტრალურა და გრენერის საცალოდ, მაღაზიის ფონი განცხადების: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპ.

1877—1887 წელიწადი საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი 1877—1887 წელიწადი

გაზეთი „ივერიის“ პირველი ნომერი და მისი მნიშვნელობა

ღელს ყველაფერი პოლიტიკაში მონაწილე, ინტელექტუალი, ყველა, რაც კი პოლიტიკის ასეთ ასეთს არ შეეხება, მიუხედავად, მიყრდნობის, უყრდნობის, დღესდღეობის დატოვების. გაზეთები დღეს ყურადღებით თვალსაშენად აღვივებენ პოლიტიკის ყოველ-გვერდს წინაშე გარემოების, ყოველ დღის ცვლილებას; დაწერილობით მოგვითხრობენ, რომელსა სახელმწიფოს რამდენი ჯარი ჰყავს, რამდენი ასალი თოვლია ჩამოყვანილი, რამდენი ზარბაზნი ჩამოყვანილი, რამდენი მიწისტიკი არს ფიქრობს, ვის პირს უწევს, ვის წინა უნდა უდრებდეს, ვის ჰგობს, ვის ჰმჯობნება, — და ბევრს სხვა ამისთანა ამბებს შევხვდებით ყოველ დღე გაზეთებში, თითქმის ყაბაღდანიის ცხოვრებაში სხვა აღარაფერი იყოს საყურადღებო, თითქმის ადამიანის სუბიექტი, ბედობაობა მართალი იმაზე იყოს დამყარებული.

და ამავე დროს ინგლისში მოხდა ერთი ამბავი, რომელსაც გაცილებით მეტი მნიშვნელობა აქვს, ვიდრე ჯარების გალიერების და უზარმაზარ ზარბაზნების ჩამოყვანა, — ამბავი, რომელიც უფრო მეტად და მგაბრი სასურველია გრისა და თვით სახელმწიფოს ძლიერებისათვის, ვიდრე თვით უპლიტერისი ციხის-მაგრები. გაზეთებში-კი ისე მოუყურებს ყურადღება ამ ამბავს, ისე გაუფიქრებენ, თითქმის არც

კი არაფერი ყოფილა, არც კი არაფერი მოხდა. ყურადღება მიაკლავდა მხოლოდ ერთმა გაზეთმა, სახელწოდებით „Русск. Вѣд.“ — ამ ერთად ერთმა გაზეთმა, რომელიც, ჩვენის ფიქრით, უკეთესი გაზეთია რუსეთში. მხოლოდ ამ გაზეთს დაუწინავედ საქართველო, უფროდღებამ მიეცია იმ ამბისთვის, რომელიც ინგლისში მოხდა ჩუმად და წინარად. რა ამბავია?

ინგლისის ერთი პატარა ქალაქში ამ კოტა ხანებში დაშორებულ-დაშორებულ საზოგადოებათა კრება ყოფილა. ამ კრებაზე პოლიტიკის საქმეებზე არა ყოფილა ლაპარაკი, საზოგადოებათა წარმომადგენელი მშვიდობიანი მსჯელობა ჰქონიათ იმაზე: თუ რა ღონისძიება ეიღონათ, რომ გაეფუძვლებინათ საქართველო, რუსეთის მოპოვება ჩვენ თანამოქმედთა, იმ თანამოქმედთა, რომელთაც თავის შრომით, თავის საკუთარს მაგიტო უნდა იზოგონ „პური არსებობისა“. საქმეებშია, როდესაც ადამიანი ზრუნავს თავის თანამოქმედზე, თუმცა თვით საქმის რიგაინად მოწყობა ძირულ ძეგლია. ერთგულად, სიყვარულით, მხედუნდა მოკიდის კაცი ამისთანა საქმეს, რომ გამოვიდეს რამე, რომ საქმეში პატარა სიყვარული არ დაჩრჩის. ინგლისის დამოუკიდებლობისთვის საზოგადოებათა-კი, როგორც ამ კრებაზედ მოხსენებულ ანგარიშშია აღმოჩენილი, საქმე ისე წუთყვანით, ისეთი ძალია შეუძენით, რომ კაცი შენატრებს. მივსს ინგლისში დღეს 1,409 ამ გვარი საზოგადოება არსებობს თურმე, რომელთაც 911,797 წევრი ჰქვათ. წარსულს წელს ყველა საზოგადოებას ერთად 800 მილიონამდე ფული უტრიალებით და წლის თავზე

წინად მოგება 78 მილიონი დაკრებილი, როგორ შეიძინეს ამ საზოგადოებათა ასეთი სიმდიდრე, როგორ წაიყვანეს ასე კარგად საქმე? რა არ შეუძლიან ადამიანს, თუ კი ერთგულად, მხედუნდა საქმეს; თუ კი სხვის არ შეპყრებდეს ხელში და თავის თავზე თითონვე ზრუნავს. მაინც დიდს ყურადღების ღირსია ამ საზოგადოებათა ამბავი.

დღი ხანი არ არის, რაც ეს საზოგადოებანი დაიბადნენ და ცხოვრების გზას შეუდგნენ. სულ ორმოცი წელიწადია მას შემდეგ, რაც პირველად დაიგა დროება ამ საზოგადოებათა. ამ ორმოცის წლის წინად, ინგლისის ქალაქ რომდელში, ექვსიოდე დარბაზი ფიქარბა გამოიღო ოცდათუთნამდე ფული, რომელიც წევრთა და დავით, გროზობით ჰქონდათ შეგროვილი, შეადგინეს საზოგადოება, გაიღეს პატარა ლექანი და საღამოსა დაიბადნენ. თითონ პირდაპირ ფარბებდნენ ყოველსა და წევრ-წევრით, გაცილებით იფურცელ-წევრით, ჰყიდნენ თანაობით საზოგადოების წევრებს. ასე დაიწყო საქმე ამ ექვსიოდე დარბაზისა, დარბაზი ჯიბით, მაგრამ მიღარა მა გულით, მხეობით და იმედით. ჯერ ბევრმა სასაცილოდ აიგდა ეს საქმე, ყველა ექვსი თვლით უყურებდა ამით საქმეს და არა სჯეროდათ, თუ აქედამ გამოვიდოდა რამე. მაგრამ რა არ შესძლებია კარგად დაწვივარ საქმეს და მხენსა და გულ-პაგარ კაცსა. ეს პატარა საზოგადოება, თოვლის პატარა გუნდით, რაც ხანი მიღობდა, იზრდებოდა და აი დღეს ოცდაათი თუთნი ას მილიონებდა

გაღიქცა. ექვსი კაცის მაგიტო, ღელს ყველა საზოგადოებაში ერთად ცხრა ასი-ათასი წევრი ითვლება, ამათი ცალ-წევრი რომ არ ჩათვალათ, და თუ ჩათვლით ოთხ მილიონამდე შესდგება. ღელს ბევრს ამისთანა საზოგადოებას საკუთარი ფარბიკები და ქარხნები აქვს. აქ მუშა და პატრონი არ არის, ყველა მუშა იმავე დროს ფარბიკის თუ ქარხნის პატრონიც არის. შემოსავალი საერთოა, მოგება თანა-სწორად იყოფა. ის აღარ არის ამათში, რომ კაცი წელსზედ ფეს იღებდა, ოღონდ პატრონი და ამის ნაშთი რომ-ნაწილად-სი სხვა იღებდეს ჯიბეში.

აი რა საქმე შეიძლება გაცეთეს, თუ კი თითონ ზრუნავს თავის თავზე და სხვის არ შეპყრებდეს ხელში! ამ ამბის ისტორია ჩვენს ქვეყანაში წაუღებელი მაგალითი უნდა იყოს. ჩვენშია ბევრს გულ-მტკივნეულ კაცს თანავე უტრიალებს ეს შრომა, მაგრამ თითქმის პატარად დაიწყოს. და რადანაც პირველ დღეებშივე მსურს დიდდ მოკიდის ხელი, ერთბაშად დიდდ დაიწყოს და ეს დიდობა ბუნებითად, პირდაპირ არასიამავე არ გამოჩნდება ხოლმე, ფრთხილად დაუწყებს და სიციხის პატარად არა ღელს და იწყებს და დიდობისათვის თანა-გრძობას ევრა ევოლუციონი ამიტომაც ისე გამოდის, რომ პატარას ჩვენ თითონ არა ვცადებდით, დიდ სხვაინ არ გვცდიდნენ და ამ სხიით, სურვილი გულში უქმად გერჩინება და ხელ-ცარიელი და პირ-ღია შეყურებთ ბელსა: აუც კილამ მანანა ჩამოვიტყუეთა.

ახალი ამბავი

* ჩვენ შეიტყუეთ, რომ სასამართლოს დაუმტკიცებია ანდრძის წერილი გარდაკვლუბის თ. დ. ჯაქავიასა. ანდრძის ძალით 400,000 მან. უნდა გადაიღოს და რაც სარგებელი შემოვა, დაინიშნოს სტრუქტურით. ჯაქავაქეთა შეიღების აღსაზრდელად.

* ივნისის 10-ს წერა-კითხვის საზოგადოების მმართველობას კრება ჰქონდა და სხვათა შორის მიდევანი უნდა აერჩია, რადან უწინდელმა მდივანმა ამ დღეის თავი დაწინა. სულ ექვსი კანდალტი ყოფილა. როგორც ჩვენ შეიტყუეთ, ამ ექვსი მმართველობას ბ-ნი ი. მამსვეთუკი ამ-აუ-რევი საზოგადოების მდივანი.

* 9 ივნისს, სამ შაბათს, ღამის პირველ საათზე ორმოცდაათის ქუჩაზე ადგილობრივი საზოგადოების პირველი კარბალიკობა შეიშნა სამი ცილად უტეობი კაცი ორ ცხენზედ მძღობი. დაუძახა: ეინა ხართ, დადევითო. იმათ ცხენები გააშურეს; პოლიცია გამო-ულვა და რევილდები ესროლა. ორი გამომხატა და ცერანის სხობი-საყენ გაიქცა. ერთმა წაველა ცხენის ხელი და ბარათაშვილის (ბანკის) სახლების ეზოში შეაქვს; ცხენები იქ დაქვარა და თვითონ-კი გაღავანიდამ გადახტა და გაიქცა. სადღე ცხენები დაანება თავი, იქ ბევრი სისხლი იყო დაღვრილი. მეორე დღეს გასინჯეს ეს ადგილები და სისხლის კვალს კრწანისის ბაღებისავე მისდევდა. როდესაც შეუნიშნათ ზემოხსენებულს

ფელეტონი

ჩადროს და საიდგან-შეკრიბოს მართული ანანი

(ღილი ოქრომქველი შვილის წერილის გა-ზეთში გინ შიიგობს ქართული ანანი.)
(შეღებ*)
ბუტური ანანი მესროფისაგან მო-გონილი არ არისო. მესროფი სცობა-რებად მებთუთ საუკუნეში ქრისტეს შემდეგ და იმ დრომდე რომ ქართველებმა იცოდნენ წერა, ეს ქართლის-ცხოვრებელმა იცოდნენ. იქ არის ნათქვამი, რომ მირიანმა გაქრისტიანე-ბანდ ეპიტა ბეერი წიგნებო, რომ-ლებშიაც კიბა წინაწარმტკველებმა შესახებ მესიხის მოსვლისა. იგივე მატანე ამბობს, რომ მირიანმა, წმ. ნი-ნომ და სხვათა წერილები გაუგზავ-ნის რომის პატრიარქსაო, ამას გარა-და 338 წ. ქრისტეს შემდეგ ნინოს ცხოვრება დაწერესო. ჩვენს წერილსა და სომხურ ანანს შორის მზგაუ-სება გარეგნულია, რადან ორთავე

ანანებში სავითაა მხოლოდ (?) ასო ღ-ს; ჩვენს ბუტური ჩვენსავე მხედ-რობის რომ შევდაროთ, ენაზეთ, რომ ჩვენის ანანის 38 ასოთაგან ბუ-ტურში მოიპოვება 30 (?) მზგაუ-სი ასოეო, მხოლოდ იმ განსხვავებით-კი, რომ მხედრობის ასოები მრგვალ-ხაზებისაგან შესდგება და ბუტურში-კი ეს მრგვალი ხაზები სწორედ არის გაწველიო. აქ აფგარი აღარებს ასო-ების თათ, მ-ჰ, ე-ჩ, ს-ი. აქვე აფ-გორი დასძენს, რომ ბუტური და მხე-დროლ ანანების მზგაუბუნად რომ დროსა-კობდით, სახეში გვეპოვ-ებოლოდ ბუტური ჩვეულებრივი ასოე-ბი და ზოგებით (?) ასო-მათერუ-ლებოა. სხვა ასო-მათერულები არა ჰქვანან არც მხედრობისა და არც სო-მხურისა.

ამის მიხედვით გაგებვით შევიკი-ლიან ესთქეთ, რომ ბუტური ანანი იგივე მხედრობის ანანია, მხოლოდ მრგვალი ხაზები სწორედ ხაზებზეა და-სტყვილიო.
ტყუილია, რომ ვითომ მესროფის მოკვლევითაა ქართული ანანიო (ბუტური). გარდა ამისგანდროლ არა ჰქვანან არც მხედრობისა და არც სო-მხურისა. ამის მიხედვით გაგებვით შევიკი-ლიან ესთქეთ, რომ ბუტური ანანი იგივე მხედრობის ანანია, მხოლოდ მრგვალი ხაზები სწორედ ხაზებზეა და-სტყვილიო.

მოსე ქორენელი ამბობს: „მსროფი წყად ივერიაში და იქაც დაფუძნდა წერა-კითხვა ზეხის დამხარებით, რომელიც იყო მთარგმნელი ბერძნული-სა და სომხურის ენიდამ. მეფე ივერი-ელა ბაქურ და ეპისკოპოსი მოსე შე-წვიწენ მსროფს“. სამხის სხვა ოცე-რიკისა-ქორენის ამნათქვამს უნატებს თავის მხრივ, რომ მსროფი ივერი-ელა აღბანაშია წყადი და დაბრუნე-ნის დროს საქართველოს ტახტზედ დახედა სხვა მეფე, სახელად არკოუ-ხიო.

არკოუს მეფე არა თუ მებთუთ საუ-კუნეში, არამედ არას დროს არა ჰყოლიათ ქართველებსა, ამბობს სამართლიანად ი. ოქრომქველი-შეკრიბო. მსროფი დაიბადე 361 წ. მოკედ 441 წ. ამ დრომდე ქართვე-ლებს სულ ცხრა ეპისკოპოსი ჰყო-ლიათ და მათგან არც ერთს მო-სა პრეჰეპიაო. ბაქურ მეფე სამი ჰყო-ლიათ ქართველებს. მათგან პირველი მოკედ 246 წ., მეორე 528 წ. და მესამე უფრო გვიანო. ამას გარდა სომხურის ანანს აუღდა ასო ო (ო), რომელიც ჩაუმატეს მხოლოდ მე-XYIII-ს, ქართულში-კი ო არსებო-

ბდა უწინაც (იხ. წარწერა სტეფანო-სის ფულზე).
ამ ამბების მიხედვით „სომხის ის-ტორიკოსების თქმულბა მესროფისა-გან ქართულის ანანის შემოღებზედ, ჩვენის აზრით, ყოველდ უსაფუძვლო-აო“, დასკვნის პრაფესორი ოქრო-მქველი შვილი.

შეიძლება გვიხიზნა, — მოსე ქო-რენისა და ქორენის გარდაკვება მესროფისაგან ქართულ-ბუტურის ან-ანის შემოღებზედ აღბანა რომელსა-მე საბუთზედ იყო დამყარებულიო. ამასზედ მხოლოდეს გვეთქვამს, რომ, როგორც ვიცით, მე-IV—V სს. ქ-ში განმარდგანდვილიობა (სეკტები), რომელთა შორის ჩამოვარდა დიდი მტრობა, ერთმანერთს აღარაფერში აღარ ჰზოგავდნენ და სდევნიდნენ ურთიერთის. ეს დღეა ვადასტურ-ანანსაცა. საქართველოში თუმცა არას დროს საჩუქრომებრივი ფანა-ტოზში არ ყოფილა, მაგრამ პირველ-დროში მეფეები და ეპისკოპოსები სტელდობდნენ ქართველ ეპისკოპოს დავ-იწყებინათ ძველი დრო-მოსა-მხატ-რების. იქნება ამ აზრით განიზრახს ანანის შეცვლა და რადან მის-ო-

ვმა გამოიჩინა თავი სომხეთში, იქნე-ბა ის მოიწივს, როგორც გამოცდი-ლი კაცი და მან უჩრია მარკალის ხაზების მაგიტოდ სწორე შემოელო-თაო.

აქედან გამოდის, რომ ქართვე-ლების მხედრობის ანანი მოუკონათ ფარნაოზის დროს და ბუტური-კი მე-სტროფის დროებში, ამ ქრისტეს შე-მდეგ მე-IV—V საუკუნეებში.

ამ აზრის წინააღმდეგეა პატყუე-მული დ. ზ. ბაქრაძე.
უკეთესი მკოდნე ქართულის პა-ლეოგრაფიკისა და ბაქრაძე ამბობს (*), რომ ფარნაოზს ქართული მხედრობი არ შემოელოთა. ჩვენს პირველად ჩნდება კვლი „ასო-მათერულებისა (მე-V საუკ.) სადღე-მე-VII—VIII საუკ. ანაღბა ბუტური წერაობა ან-ბანი. აქედამ მე-X საუკ. ჩნდება მხე-დროლი, რომელსაც მე-XI—XII საუკ. ჯერ კიდევ ბუტურის ასოების თვისე-ბა აქვსო“. ერთის სიტყვით, ასო-მათერული ძველად-ძველია და იქედ-გან მომდინარეობს ორივე დანაშოუ-ნი ანანი.“

* იხ. „ივერია“ № 116. *) იხ. გზეუბტი გვ. 33—39, შინაშე

